

ELS PEIXOS NO TANQUEN ELS ULLS

ERRI DE LUCA

(Nàpols, 20 de maig de 1950), escriptor i traductor. El 1968 es trasllada a Roma, unint-se al moviment *Lotta Continua*. Tingué feines ben diferents, tant a Itàlia com a l'estranger: va fer de conductor de camions, treballador de la construcció, obrer de la fàbrica Fiat... Durant la guerra de l'ex-Iugoslàvia, va fer de conductor de combois d'ajuda humanitària, experiència repetida a la guerra d'Ucraïna. Com a escriptor va publicar el seu primer llibre el 1989: «Non ora, non qui» en què narra la seva infantesa al Nàpols de postguerra. A partir de 1993, les seves obres comencen a traduir-se i obté premis literaris i reconeixement internacional. El seu primer llibre traduït al català fou «Pedres de volcà», el 1993. Escriptor prolífic, fins ara ha publicat més de 60 obres, entre narracions, poesia, assajos, obres de teatre i cinema. Està considerat un dels principals autors italians contemporanis, destacant per la profunditat de les seves narracions.

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Edició original en italià, «I pesci non chiudono gli occhi», 2011
Traductor: Anna Casassas Figueres, 2012
Edicions Bromera, Alzira, 2012.
116 pàgines.

RESUM OBRA

Ambientada en una illa prop de Nàpols (presumiblement Ischia), narra les vivències d'un nen de deu anys que coneix una noia i inicia una relació d'amistat; això provoca que tres nois envejosos comencin a perseguir-lo. En la seva defensa decideix amagar una garota sota la sorra i us dels nois es punxa, amb el resultat que els nois es tornen cada cop més agressius fins que l'apallissen a la platja. A partir d'aquest moment la noia decideix que ha d'actuar. La història narra el despertar a noves sensacions, de nous sentiments, tant d'autoconeixement com d'acceptació d'un mateix davant del món i els altres.

COMENTARIS

Desplega una prosa poètica per explicar el descobriment d'una perspectiva encara no pas adulta, però tampoc ja pròpia d'un infant. Conscient del valor intern, gairebé espiritual de les paraules, De Luca no escriu una paraula sobrerera, sembla que les modela, les esculpeixi; les seves frases són tan concises com completes, les seves paraules tenen la mida justa i una bellesa captivadora. Autor sempre de novel·les curtes, explicava recentment a una entrevista a Vilaweb que ho feia: *perquè amb l'escriptura ets hoste del temps del lector. I l'hoste s'ha d'allunyar de la taula del lector mentre encara és plaent. Mentre encara és desitjat. El millor resultat de la lectura d'un dels meus llibres és quan algú em diu que voldria que hagués tingut alguna pàgina més. Per mi, aquest és el millor resultat.* En paraules del crític Giorgio De Rienzo: penso sobretot en els llibrets àgils però profunds d'Erri De Luca: l'únic veritable escriptor de rang que ens ha donat l'any 2.000 fins ara.

CITES

Llegir-los era com sortir a mar obert amb la barca, el nas era la proa, les ratlles les onades.

[Al setembre hi ha dies del cel arran de terra. S'abaixa el pont llevadís del castell que té a l'aire i el cel, avall en una escala blava, descansa una mica a terra.](#)

Aleshores vaig conèixer el pes i l'amplitud del pronom nosaltres.

NOTES